

३२ ३४
Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ३६ न-१

F-81

Title अष्टलिङ्गारः

Author _____

Extent ४० पत्र Age _____

Subject अष्टलिङ्गारस्तोत्र

नं २६

अथ अर्थालंकारप्रारंभः

नं. ७६.

अ. तं.

१

ॐ श्रीगणेशाय नमः प्रार्थार्थलंकाराः अप्रमा
यत्र सादृश्यलक्ष्मीरुल्लसति हृदयोः हंसीवकुस्मते
कीर्तिः स्वर्गं गामवगाहते १ अत्र हंसीकीर्तिः स्व
र्गं गामवगाहतमिव शब्दश्चेत्युपमातो यमेयसाधा
रणा धर्मोपमावाचकातां चतुरारि मय्युपादातात्
रगोपमा वरोपमात धर्मरिणा मुपमावाचक
स्यच एकद्वित्र्यनुपादानैर्भिन्नालुपमायुधा
२ वाचकलुप्रा १ धर्मलुप्रा २ धर्मवाचकलु
३ वाचकोपमेयलु ४ वाचकोमातलु ५ उपमा
तलुप्रा ६ धर्मोपमातलुप्रा २ धर्मोपमातवा

४

१

चकलुषा ८ तत्र क्रमेणोद्धारणं तडिङ्गोरी दु
 ल्यास्या कर्षरंती दृशोर्मि कांत्यास्मरवधू
 यन्ती दृष्टानत्वीरहोमया १ यत्तया मेलनं तत्र
 लाभो मेयश्च तद्वन्तः तदेतत्काकतालीयमवि
 तर्कितसंभवं ४ अत्र तडिदिवगौरीतीवशब्द
 स्य समस्तोपाधकलुषा १ कांत्ये दुल्ल्या
 स्पेतिवक्तव्ये तदग्रहणाद्धर्मलुषा २ कर्षरमि
 वाचरंतीत्याचार्यकक्षिप इवशब्देन सहोपा
 नयनयोरातंदात्मकतया कर्षरंतीति धर्मागू
 हाच्च धर्मवाचकलुषा ३ स्वात्मतंस्मरवधूमि

२
अ.लं.

२

वाचरंतीति स्वात्मन उपमेयस्य सहोपमावाचके
नानुपादाता वाचकोपमेयलुप्रा ४ काकतालीमि
त्यत्र काकतालशब्दोत्तत्समवेत्तक्रियावाचितौते
नकाकागमनमिवतालपतनमिवकाकातालं ५
भयत्रोपमेयं स्वस्य कुचिद्गमनं तत्रैव २ हसितत्वं
वस्थानं तेन स्वस्य तथा मेलनं काकतालसमागम
सममिति फलितं अत्रोपमातस्य काकतालसमाग
मस्य वाचकस्य चैव शब्दस्याग्रहणारूपमेयस्य
मेलनस्यावितर्कितसंभवत्वस्य च धर्मस्य ग्रहणा
वाचकोपमातलुप्रा ५ अतः काकतालमिवकाक

२

द्वितीय

तालीयमिति स्मिन्निवाये समासे समासाच्च तद्धि
 यथादितिष्ठः तथाचपन्ननदलितं तालफलं
 यथाकाकेनोपभुक्तं तथा रहोदप्रतिलभितं ह
 दयासामयोपभुक्तं त्यर्थः फलतिश्रुत्वाप्य
 वित्तवित्तसंभवत्वस्य धर्मस्य रतिलाभस्य चो
 पमेयस्येयादेशरूपस्य च श्रूयमाणत्वाभ
 त्वाककृततालफलोपभोगरूपस्य चोपमान
 स्याग्रहणादुपमानलुप्ता ६ अवितावित्तसंभ
 वमिति धर्मानुपादाने पंचमेव धर्मोपमानवाच
 कलप्ता ७ यद्युच्यते धर्मोपमानलुप्ता संपद्यत इति

तस्यान्यस्याप्यनादरः कः क्रीर्यदर्पस्तेमः ।
 त्योक्तु - संतिहिस्त्रियः ८ वर्येनान्यस्यो
 पमायाम्प्रतिष्पत्तिवचश्चतत्तु सधायवासे
 मुग्धादित्त्तुमुस्वामं किलावुजं १० प्रतीपमु
 पमानस्य केमप्यमिपिमन्वते दृष्टं चेद्वदने ।
 तस्याः किपन्नेन किमिंदुता ११ विषय्यमे
 दत्ताद्रूपरंजतं विषयस्य यत्तु रूपकं तत्त्रि
 धाधिकेन नूतनत्वा नुभयोक्तिभिः १२ विष
 यस्योपमेयस्य विषयिरागोपमानेनाभेदेन तत्ता
 द्रूपेणावोरंजतं रूपवत्करां तद् रूपकं एव रूप

4

ग्र. लं.
४

कंदिविधं श्रमेद्रूपकं नाद्रूपकंच तच्च प्रत्ये
कं त्रिविधं प्रसिद्धा विषयिणां प्राधिक्योक्त्या
न्यूनतमोक्त्या तु भयोक्त्या चोक्ति तत्रोद्देशात्
मवेयरीत्येतेषां ह्येवमिति अयं हि धूर्जटिः
साक्षाद्येन दग्धाः १२ः क्षणात् अयमास्ते
विनाशं भुस्तानीयीकं विलोचनं शंभुर्वि
श्वमवत्वद्यस्वीकृत्य समदृष्टितं इत्यभेद
रूपकानि अयत्नाद्रूपरू० अस्यामुखे
उनालब्धेनेत्राजं देकिमिंडतो साध्वीयमप
रालक्ष्मीरसुरोदिता अयंकलं किन श्रंद्धा
धासाग

स्त्री-

नृखचंद्रोत्तिरिच्यते १५ परिवागमः क्रि
याचमिद्विषयीविषयान्मना प्रसन्नेनदृग
ज्ञेनवीदनेमदिरेक्षणा १६ अत्रमयूरव्यंस
कादिसमासाप्रयसोनोत्तरपदप्राधान्या
दज्ञस्यवीक्षणापयोगित्वनिबद्धतच्चदृगा
न्मनापजिमन्तरानसंभवतीतिपरिवागमः
बहुभिर्बहुधोल्लेखादेकस्योल्लेख इव्यते
स्त्रिभिः कामोर्ध्वभिः स्वर्गः कलः प्रावृभि
रेक्षितः १७ एकेनबहुधोल्लेखेप्यसौविष
यभेदतः गुरुर्वचस्यजुनोयकीर्तौभीष्मः

५
 अ. लं. शरासने १८ स्यात्स्मृतिभ्रान्तिसंदेहेस्तदंकालंक
 ५ तिव्रयं पंकजं पश्यतः कांतामुखं मेगाहेतुमनः
 १८ अयं प्रमत्तमधुपस्तन्मुखं वेति पंकजं
 पंकजं वासुधांशुर्वेत्यस्माकं तत्ततिरायः
 २० शुद्धापनुत्तिरन्यस्यारोपाप्याधर्मनिहवः
 स= तां येषुं धांशुः किं तर्हि व्योमगंगासरोरुहं
 २१ स एव युक्तिर्ह्वश्चेदुच्यते हेत्वपनुत्तिः
 तैडंस्तीव्राननिश्चयकः सिंधोभौर्वो यमुत्थितः
 २२ अन्यत्र तस्यारोपाप्यः पर्यस्तापनुत्तिः
 ससः तां येषुं धांशुः किं तर्हि संधांशुः प्रय

सीमुखं २३ भ्रान्तापनुतिरन्यस्यशंका
 यांभ्रान्तिवारणो नापंकरोति सोत्कंपञ्चरः
 किंनसरिवस्मरः २४ छेकापनुतिरन्यस्य
 शंकानस्तप्यतिरुवे प्रजल्यन्मन्यद्देह
 गतः कांतः किंतुहिन्परः २५ कैतवापनुति
 व्यक्तौ व्याजाद्यैर्निन्दतेः पदैः निर्यातिस्मर
 नाराचाः किं नान्दकपातकैतवान् २६ संभा
 वर्तस्याउत्प्रेक्षावस्तु फलात्मना उक्तानु हे
 क्तस्य साचात्रसिद्धासिद्धास्यदेपरैः २७ अ
 न्यधर्मसंबन्धनिमित्तेनान्यस्यान्यात्मतासंभा

6

अ.लं.

६

वनमस्त्येदासात्रिधा कस्यचिदस्तु नोवस्त्वं
 तत्रात्मना संभावनं वस्तु त्वेदासैव स्वरूपो
 त्वेदा अहेतोर्हेतु नया संभावनं हेतु त्वे
 दा अफलस्य फल नया संभावनं फलो
 त्वेदा तत्राद्या वस्तु त्वेदा द्विधा उक्त वि
 षयानुक्त विषया चो निपरे हेतु फलो त्वे
 दे अपि प्रत्येकं द्विविधे सिद्ध विषये असि
 द्विविषये चेति तत्रोदाहरणं क्रमात्
 धूमस्तोर्मतमः शंके कोकी विरहः शुष्मरां
 लंपती वनमोगा निवर्षती वां जननं नमः २८

अत्र प्रदोषे विस्तृतं नमसौ नैलुदृष्टिः
 रोधकत्वादिधर्मसंबन्धेन गम्यमानेनानि
 मित्रेन सद्यः प्रियविघटितसर्वदेशस्वः
 कोकांगनाहृत्तप्रज्यलिख्यदिरहानलधू
 मस्तो मत्वसंभावतस्वरूपोत्प्रेक्षा नमसो वि
 षयस्योपादानादुक्तविषया नमो व्याप
 नस्य चरोदोगता खिलवस्तुसंग्रहमलिनी
 करणानि मित्रेन नमः कर्तृकलेपनत्वा
 दान्म्योत्प्रेक्षा नमः कर्तृकाजनवर्षराता
 दान्म्योत्प्रेक्षाचानुक्तविषयावस्तुत्प्रेक्षा

7

अ.लं.
७

रक्तं नवां हि युगलं भुवि विविक्षे परागं भुवं त
 मुखवाभेष्टयान्न न पद्मे वै रायने प्राप्ता २४
 च स्यायोः सहजे रागे विक्षेपरागमहेत्तुहेत्तु
 त्वेन संभावितमिति हेत्तुत्वे द्वा विक्षेपरास्य
 च विषयस्य सत्त्वात् सिद्धविषया च द्रष्टव्य
 विरोधे सहजे कान्ता मुखकांति कामना हेत्तु
 रसती च हेत्तुत्वेन संभावितेत्यसिद्धविषया
 हेत्तुत्वे द्वा मध्यः किंच च यो ह्येत्येव द्वः कन
 कदामाभिः प्रायो न्न त्वत्त्यदेनैकं प्राप्नुतौ ये
 तपस्याति ३० अत्र स्वाभाविकामध्यकर्त

अ

ककुचद्युतेः कनकदामवद्भूत्वेनाध्यवसित
 वलित्रयशालिनाफलत्वोत्प्रेक्षमाणसिद्धवि
 श्वयाफलोत्प्रेक्षाजलजस्यजलेनिजावस्थि
 त्तेरुदवासतयस्त्वेनाध्यवसित्तायाः कान्ता
 पदसायुज्यप्राप्तिर्नफलमितिखण्डपुष्पाय
 मानायास्तस्याः फलत्वेनोत्प्रेक्षणामसिद्ध
 विषयाफलोत्प्रेक्षा रूपकातिशयोक्तिः
 स्यान्निगीयधिवसान्नः पश्यनीलोत्प
 लद्वन्द्वान्निःसरन्तिशिखाः शराः ३१ विषय
 स्यविषयिप्रबेदेनैवग्रहणांनिगमनांतत्पूर्व

२
अ. लं.
८

कं विषयस्य विषयि रूपताध्यवसानं रूपकां
निशोचोक्तिः यथा नीलोत्पलशरशादाभ्यां
लोचनयोः कटाक्षारागं च निगुरागपूर्वकं
तद्रूपताध्यवसानं यद्यप्यनुतिगमन्ति स
वसोपनुवामता त्वत्तुक्तिवुत्तुधारा
तुत्तुभ्राताः पश्यन्ति तं विद्यो ३२ त्वत्तु
क्तिमा धुर्यमेवाम्भतामित्यतिशयोक्तिः
चंद्रमंडलस्य ममृत्तनमभवन्तीत्यप्यनुति
गमन्ति भेदकानि शोचोक्तिः स्यात्तस्य
वान्यत्तवसानं अन्यदेवास्यगाभीर्य

मन्यैर्द्वयं महीयतेः ३३ संवंधातिशयोक्तिः १
 स्यादयोगे योगकल्पनं सौधाग्राणि पुर
 स्यास्यस्य प्रातिविधुमंडलं ३४ योगेय १
 योगसंवंधोतिशयोक्तिरितीयजे त्वयि १
 दत्तारिगजेन्द्रस्वर्दुमान्नाद्रिया महे ३५ अ
 क्रमातिशयोक्तिः स्यात्सहत्वे हेतुकार्ययोः
 आलिङ्गंति समं देवज्यांशराश्रयाश्रयते
 ३६ ज्याप्रत्यचां भुवं च चपलातिशयो १
 किरणकार्यहेतुप्रसक्तिजे यास्यामीत्यु १
 दिनेतन्व्यावलयाभवदुर्भिका ३७ संभा १

म. लं.
६

वित्तविरहेण कार्यवशात् अत्यन्तान्तिश
योक्तिस्तन्त्योर्वाप्यव्यतिक्रमे अग्रेमानो
गतः पश्चादनुनीताप्रियेरासा ३८ एता
स्तिस्त्वो निशयोक्तयः कार्यशेधप्रत्याय
नार्थाः वार्यातामिन्नरेखांवाधमैकं न
ल्ययोगिता संकुचंति सरोजानिस्त्वेरिणी
वदन्तानिच ३९ त्वदंगमाद्वेददृष्टेकस्यचि
तेनभासते मालतीशशाभट्टस्त्वेवाकदली
नांकठोरता ४० प्रसुतानामप्रसुतानावा
गुणाक्रियारूपैकधर्मान्वयसुल्ययोगि
स्तु

तान्नत्रप्रस्तुतचंद्रोदयकालीनतया वराया
 न्मंस्मरो जानां प्रकाशभीरु स्यैरिरागिभुः
 खानाचसंकोचरूपैकक्रिया वरानिंप्रः
 स्तुततुल्ययोगिना उत्तरत्रप्लीकेनापि
 कासौकुमार्यवरानिंप्रस्तुतेऽवरायांतां
 मालत्पादीनांकाठित्यरूपैकगुणान्व
 योऽप्रस्तुततुल्ययोगिना हिताहिनेवृत्ति
 तौल्यस्यात्परातुल्ययोगिना प्रदीयते
 राभूतिमित्रशान्त्रवयोस्त्वया ४१ परोक्त
 दृष्टाभूतिर्विभूतिः पराभूतिः पराभवश्च

10
म्र.लं.
१०

गुरोत्कृष्टैः समीकृत्य वचो न्याहृत्य योगिभ
ता लोकपालो यमः पाशोऽप्रीदः शक्रो भवान
पि ४२ वदन्ति वराय विरार्यातां धर्मैर्किं दीपकं
वृद्धाः मदेन भान्निकलभः प्रज्ञायेन महीप
तिः ४३ त्रिविधं दीपकादृजो भवेदावृत्तिदी
पकं वर्षसंबुद्धमालेयं वर्षन्त्येषां च शर्वरा
४४ उत्तमीलं लिङ्गं देवानि स्फुटं ति कुटजा
दुमाः माद्यन्ति चान्तका नृणां माद्यन्ति च शि
खावलाः ४५ दीपकस्यानेकोपकारार्थ्युत्त
यादीपस्यानीयस्य शब्दस्यार्थस्योभयोर्वा

१०

ति

वृत्तौत्रिविधं दीपकं वर्षवर्षमिवाचरतीत्य
प्यः वाक्ययोरेकसामान्ये प्रतिवस्तूपमाम
ता तायेन भ्राजते स्वरः स्वरः प्रापेन्माज
ते ४६ उपमानोपमेयवाक्ययोरेकः सा
धारणो धर्मः पृथग्निर्दिश्यते चेत्तदा प्रति
वस्तूपमा प्रतिवस्तु प्रतिवाक्यार्थमुपमा
समानधर्मस्यामिति निरुक्तेः चेद्विप्रति
विवत्वं दृष्टान्तस्तदलंकृतिः त्वमेव कीर्त्तिमा
नू राजन्विद्युरेव हि कानिमान् ४७ वाक्या
प्ययोः सदृशयोरेक्यारोपो निदर्शिताया

॥
म.लं.
११

दातुःसौम्यत्वासेयं ह्यरोंदोरकलंकता ४८
अत्रोपमानोपमेयवाक्यार्थयोजनज्ञामे
कारोपः पदार्थवृत्तिमप्येकेवदंत्यन्यानि
दर्शनां त्वन्नेत्रयुगलं धत्तेलीलां लीलां बु
जन्मनोः ४८ अत्रनेत्रयुगलेलीलांबुजा
गत्तलीलापदार्थारोपोतिदर्शना अपरा
बोध्यतं प्राहुः क्रियया सदसदर्थयोः तश्ये
द्राजविरोधीति दीरां चंद्रोदयेनमः ५.
उदयन्नेवसवितापद्मेऽर्पयन्निश्रियं वि
भावयन्समृद्धीनां फलं स हृदयग्रह ५१

११

व्यतिरेको विशेषश्चेदुपमानोपमेययोः
 शैलाश्चैन्नताः संतः किंतु प्रकृतिको मलाः
 ५२ सहोक्तिः सहभावश्चेद्भासते जनरंज
 नः दिगंतमस्तगमनस्य कीर्तिः प्रत्याधि
 मिः सह ५३ विनोक्तिश्चेद्विना किंचित्प्र
 स्तुते हीनमुच्यते विद्याहयापि सावद्यावि
 ना विनयसंपदं ५४ त्वोक्तिं विदितारम्यं
 विनोक्तिः सापेक्षय्यते विना खलौ विभा
 त्येया राजेन्द्रभवतः समा ५५ समासोक्ति
 परिस्फूर्तिः प्रस्तुतेऽप्रस्तुतस्य यत् अय

म्र.लं.
१२

मैट्रीमुखं पश्य रक्तश्रुं वति चंद्रमाः ५६ य
त्र प्रस्तुतवृत्तांते वरयिमाने विशेष्यगाम्यव
लादप्रस्तुतवृत्तांतस्थापि परिस्फूर्तिः तत्र स
मास्तोक्तिरलंकारः यथात्रैव चंद्रोदयेव
रायमाने मुखशब्दस्य प्रारंभवदनसाधा
स्रायाद्रक्तशब्दस्यारुणाकाशकसाम्या
चवतीत्यस्य च प्रस्तुते संवधमात्रपरस्या
पिशक्त्याप्यंतिरवृत्तिश्चाच्चंद्रशब्दगतपु
ल्लिंगेनैट्रीशब्दगतस्त्रीलिंगेन च नत्प्राप्ति
पादेन्द्रसंवाधित्वेन चोपस्कृतात्प्रस्तुतवृत्ता

पर

तादप्रस्तुतवनिनासक्तपुरुषवृत्तांतः प्र
तीयते अलंकारः परिकरः सामिश्रायेवि
शेषरो मधुमधुकलितोत्तंसस्तापं हरतु
वः शिवः ५७ सामिश्रायेविशेष्येत्तुभवे
त्यपरिकरांकुरः चत्वारिपुष्पाप्यानां दाता
देवश्चतुर्भुजः ५८ ताताप्यसंश्रयः श्ले
षोवरायाविरार्योभयाश्रयः सर्वदोमाधवः
पायात्सयोगंगामदीधरन् ५९ अज्ञेन
त्वन्मुखंतुल्यं हरिरामहितसूक्तिना उच्च
रद्गुरीकीलातः शुशुम्भवाहिनीपतिः ६०

अ. लं.
१३

प्रकृतविषयाणां प्रकृतविषयाणामु
भयाविषयाणां वानेकाप्यशब्दानां वित्या
सः स्तेषः सर्वदेव्यादिनाक्रमादुदाहरण
नत्राद्येस्तत्त्वत्वेनाभोदेवो प्रकृतो हि
तीयकमलचंद्रावुपमातनयाद्यावप्यप्रकृ
तो नृत्नीयेसेनातीः प्रकृतो न समुद्र इति
अत्राशिवपदे सर्वदा सदा उमा धवः पा
वन्तीयन्तिः गंगा योदधारित्यर्थः विष्णु
पदे सर्वदं सर्वविरदानामा धवो लक्ष्मीपतिः
यः गा एषो विराहः सन्नगंगो व्रतचक्र

स्मःसन्दधारेन्यर्घ्यः अङ्गेनचङ्केराक
 मलेनचहरिराणहिनसक्तिनामृगांक
 त्वान्न हरिराणविष्णुनामृहितासक्तिर्य
 त्रनेनसदायच्चसहहस्तत्त्वान्न वाहिनी
 पानिःसेनानागिर्नदीपानिरराविष्णुउच्चरद्भू
 रिकीलालः युधिषास्त्रप्रहाररास्त्रवद्भू
 रुधिरः तरंगभांगिभिरुच्छलद्भूसलिल
 ष्व अमृततप्रशसास्यान्मृगायत्रप्र
 सृजताम्रया एकःकुलीशकुलेषुयोः
 न्यशक्रान्नयाचते ६१ यत्राप्रकृतवृत्ता

14

म. लं.
१४

तवर्णानिंसारूप्यादिसंबंधेन प्रकृतार्थावि
 शान्तिपथविशायित्वा प्रस्तुतप्रशंसालंका
 रः ३ यमेवात्योक्तिरुच्यते यथात्रा प्रकृ
 त्त्वान्तकप्रशंसा प्रशंसनीयत्वेन प्रस्तु
 तेन तत्संरूपे दृष्ट्या ज्ञानिवृत्तेर्मानिनि प
 र्यवस्यति प्रस्तुतेन प्रस्तुतस्य घातने प्र
 स्तुता कुरः किं भृंगस्तन्या मालत्या के
 न कया कटके द्रया ६२ यत्र वरिष्ठिनि ५
 प्रस्तुतेना न्यदभिमतप्रस्तुतघातने ५
 तत्र प्रस्तुता कुरालंकारः यथा त्रेव प्रिय ५

१४

तमेवसाक्कमुद्यानेविहरन्तीकाचिन्सेोंदर्या।
 भिमानशालिनीभृङ्गोपालभेनप्रस्तुतवा
 च्याप्येनकूरजनपरिवारदुःप्रधृष्ट्याया
 परस्त्रियाविट्सर्वस्वापहररासंकल्पदुर्ल
 भायावैश्यायावाकंटकसंकुलकेतकी।
 समायाप्रवर्तमानप्रियतममुपालभन्ते
 स्म पर्यायोक्तंरुगम्यस्यवचोभंग्यंन
 राश्रयं नमस्तस्मैष्टतोयेनमुधाराहुः।
 वक्षुक्चौ ६३ गम्यस्यविवक्षितस्यभं
 ग्यन्तराविवक्षितरूपादापिचारुन्तरा

म.लं.
१५

केनचिद्रूपेणाकथ्यनंपर्यायोक्तालंकारः
 यस्या भगवान्वासुदेवः स्वासाधारणारूपे
 णाविवदिनेगपिराहुवधूकुचवैयर्थ्यक
 र्त्तत्त्वेनरूपांतरैरगाभिहितः पर्यायोक्त
 तदप्याहुर्वाजनेनेष्टसाधनं यामिचूत
 लताद्रुष्टयुवाभ्यामास्यनामिह ६४
 अत्रनायैकया नायकं संयोज्यचूतलता
 दशनिव्याजेन निर्गच्छन्त्या सरव्या तत्र च
 श्रय रूपेष्टसाधनं पर्यायोक्तं उक्तिव्याज
 स्तुतिनिन्दास्तुतिभ्यास्तुतिनिन्दयोः कः स

हुनिविवेकस्तेषां पितृनामयसेदिवं ६५ सा
 धुहृत्तिपुनः साधुकाव्यं किमनः पर यत्न
 दृष्ट्या विलुनासिदन्नेरपि न रेखेरपि ६६
 निंदयास्तुतः स्तुत्यावानिंदायावचनं व्याज
 स्तुतिः उदाहरणायथा गंगायाम् विवेकोना
 स्तीति निंदा व्याजं सृष्टि वित्यापिनोपि दि
 वनयसीति स्तुतिस्तुत्यभाववरान्ताप्या ६७
 त्यास्तुतिव्याजं स्तुत्यमर्थं गन्तासि किं नृरत न
 मेवेति धित्वा दृष्टी धर्मविरुद्धकारिरागि मिति
 निंदा निंदाया निंदया व्यक्तव्याज निंदेति गीय

म.लं

१६

शे

ते विद्ये सति चोयस्ते प्रागेकमेवाहरच्छिरः ६७
 हरति दया विद्यमाविषाकं संसारं प्रवर्तयित्वा
 विद्येति दया आक्षेपः स्वयमुक्तस्य प्रतिषेधो वि
 चारणात् चंद्रसंस्पृश्यात्मानमप्यवास्ति प्रिया
 मुखं ६८ निषेधात्मा समाक्षेपं बुधाः केचन
 मत्वते नाहं हूतीति नोस्तस्या स्तापः काला
 नलोपमः ६९ न निषेधमात्रमाक्षेपः किं
 यत्र निषेधो बाधितः सन्नप्यंतिरेष्य वस्यन्कं
 विद्विष्येमाक्षेपति स्म आक्षेपः यथा हूत्युक्तो
 नाहं हूतीति निषेधो बाधितः सन्नाहं मया

वादिनीति सत्यवादिष्वेपर्यवस्यन्निदानमी
 वागत्यत्वया ता, यिको ज्जीवनीयेति विशेष
 मादिपानि ज्ञाक्षेपोन्योविद्यो व्यक्तं प्रति
 खेद्येतिरोहिते गच्छगच्छसिच्येत्कांतनने
 वस्याज्जनिर्मम ७० अत्रगच्छेतिविधि
 वक्तः कांतगंतव्यदेशे निजजन्मोत्तयास्व
 मृत्तिस्त्वनान्मागा इति निषेधस्तिरोहि
 तः आभासत्वेविरोधस्यविरोधाभास
 इव्यते विनापि नन्विहारेण वदो जौनव
 हारिणो ७१ हासहितावपि हारिणो ह

17

वि=

अ. लं.
१७

घाविति श्लेष मूला को विरोधाभासः विभा
वता वितापि स्यात्का ररां कायजिन्मचेत्
अप्यलादा रसासिक्तं रत्नं च ररां द्वय
७२ रक्तिमः स्वाभाविकत्वेना विरोधः हे
नूतामसमग्रत्वेका योत्पत्तिश्च सामता
अस्यैरती दणा कठिनैर्जगज्जयान्तिमन्मथः
७३ जयहेतुनामस्त्राणां न्मिदृणादिगुरा
वैकल्पमसमग्रत्वं कार्योत्पत्तिरुत्तीया
स्यात् सन्त्यापेप्रतिबंधके नरेन्द्रानेवते
राजन्दशान्यासिभुजगमः ७४ नरेन्द्रावि

१७

यैवेद्यान्तपाश्र्व म्रवा सराज्कार्यजन्म
 कल्प्यस्त्रियादिभावना शंखादीरागानि
 नादोयमुदेतिमहद्भुत ७५ शंखेनकंठ
 स्पवीरागानादेनचगीतस्याध्वसानं
 विरुद्रात्कार्यसंपत्तिर्दृष्टाकाचिदिभाव
 ना शीतांशुकिरणाः तत्त्वित्तापयन्ति
 मां ७६ कार्यात्काराजन्मापिदृष्टा
 काचिदिभावना यशःपयोधिरभवत्क
 रकल्पनरोस्तव ७७ कार्याजनिर्विशे
 योक्तिः सन्निपत्यकलकारो हृदिस्नेह

चि

अ. लं.
१८

क्षयोभाभस्मरदीचेज्वलत्यपि ७८ स्ने
हस्तेलंरागाश्च असंभवोर्ष्यनिष्पन्नैरसंभा
वात्वरतिं कोवेद्गोपशिष्नुकःशैलमु
त्पाटयेदिति ७८ विरुद्धभिन्नदेशात्तंका
यहेत्वोरसंगतिः विषजलधौःपीनंमू
र्च्छिताःपाथिकांगताः ८० गरलसलिल
विषं अन्यत्रकरणीयस्यतन्नोन्यत्रकु
निष्प्रसा अन्यत्कर्तुप्रवृत्तस्यतद्विरुद्ध
स्पृहानिष्प्रसा ८१ अपारिजानावसुधा
चिकीर्वन्ध्यान्तयाकृष्याः गोत्रोद्धारप्रवृत्तौ

पिगोत्रोद्भेदं प्राकरोः ८२ अत्रशक्रो
 पालंभः कृष्णप्रति अपारिजान्तामपग
 त्रशत्रुहृणां पारिजान्ताहीनं स्वर्गोत्राया भू
 मेरुद्वारः पालालाडु द्वारो गोत्रमागगिरी
 मागमुद्भेदः खुरकुद्वेन विषमं वार्यन्ते
 यत्र घटतातनुरूपयोः क्षेत्रां शिरीषम
 दं गीकृतावान्मदननुचरः ८३ विरुद्ध
 कार्यस्योन्यनिरयं विषमं मनं कीर्ति
 प्रस्तुतं धवलाश्यामानवकृपाशिका ८४
 अनिष्टस्याप्यवाप्तिश्च तादृशार्थसमुद्यम

19
मन्त्र-लं.

१८

३
४
५
६

मातृ भद्राशयाऽहिमज्जूषादृष्टास्वस्तेनभ
क्षितः ८५ समंस्यादृष्टान्तं यत्र दृष्टो रण्यनुरू
पयोः स्वानुरूपं कृतं स ज्ञाहरेणाकुचमंडलं
८६ सारूप्यमपि कार्यस्य कारो न समं वि
दुः नीचप्रवशान्नालक्षिमजलजायास्तवो
चिन्ता ८७ विद्वानिष्टं च न नृसिद्धिर्दृश्यः
कर्तुं ह्यसः युच्चारणालाभो यं प्रयातते वा
रणाथितः ८८ राजानमिभार्प्ययानुस
रंतं द्वारिदेववारिकैर्वार्यमाशां प्रतिनर्मवाक्य
मुद्गरहृशां विधिचित्रनन्प्रयत्नश्चेदपि

१८

रीतफलेष्टया तमन्ति संतस्त्रैलोक्याद्
 पिलाब्धुसमुन्नतिं ८८ आधिकं पुष्टु
 लाधारादाधेयाधिकवर्गानं ब्रह्मांडानि
 जले यत्र नत्रमंजिते नने गुणाः ८९ पुष्ट्या
 धेयाद्यदाधाराधिकं नदपित्तन्मत्ताकि
 यदाग्नयत्रेते विश्राम्यन्ति गुणास्त
 व ९० अल्पं नुस्तदमादाधेयाद्यदाधा
 रस्यस्तदमत्ता मरिणामालोमिकानि चक
 रे जपवदायते ९१ अन्या न्यनाम यत्र
 स्थाडुपकारः परस्परं त्रियामाशाशिता

म.ल.
२.

भान्ति प्राप्ति भान्ति त्रियामया ८३ विशेष
 यः ख्यातमाद्यां विनाप्याद्येयवरातिं ग
 नेपि सूर्ये दीपस्यास्तमः शिंदंति तत्कराः
 ८४ विशेषः सापियद्येक वस्त्वनेकत्र व
 शयति मन्तर्वहिः पुरापश्चान्सर्वदिद्वपि
 सैवमे ८५ किंचिद्वारभक्तो शक्यवस्त्व
 तरह्वानिभ्रसः त्वापश्यतामयातव्यं
 कल्पवृक्षानिरीक्षरां ८६ सब्याद्यातो
 न्यप्याकारि जप्याकारि क्रियेत्तत्तेन येन
 गन्प्रीयते हतिनैरेव कुम्भमायुधः ८७

सौ कार्येणा निवृत्तापि क्रिया कार्यविशेः
 धिनी दयाचेकाल इति मय्यपरि त्याज्य
 एवमेव दृष्टं जैत्रयात्रान्मुखे नराज्ञायुव
 राजस्य बालत्वराज्य एव स्यापते हेतुश्च
 तं युवराजेन ननु न देवसहनयने हेतुः क्रिय
 ने गुणः कारणा मालमस्याद्यदा प्राकृष्टा
 तकारणोः नयेन श्रीः श्रिया त्यागस्त्य
 गोपिविपुल यशः दृष्टं गृहीतमुक्तरी
 त्यार्थं श्रीणि रेकावली मन्त्रा नेत्रं कारणा
 नविश्रं नैकरोदिः संभदो लिनी १०१

हृ=

21

अ-लं.
२१

दोःस्तभौ ज्ञातुपर्यन्तप्रलंबतमनोहरो जा १
 तृतीरत्तमुकुराकारेनरस्यमहीभुजः २
 दीपकेकावलीयोगान्मालादीपकमिष्य ३
 ते स्मरराहृदयेतस्यास्तनृत्वायिहतास्थि
 तिः २ तेनहृदयेरा उत्तरोत्तरमुत्कर्षः
 सारश्रुत्यमिष्टीयते मधुरमधुतस्माच्चरु
 धातुस्याःकवेर्वचः ३ यथासंख्यक्रमे
 र्गोवक्रमिकामसंक्षमन्वयः शत्रुमित्रविप
 तिचञ्जयूरजयभञ्जय ४ यथाचोवादि
 यथायोरौकस्यानेकसंश्रयः पद्ममुक्ता

२१

गन्ताचंद्रं कामिनीवद्वनप्रभा ५ राकस्मिं
 न्ययनेकवापय्यायः सापिसंमत्तः अश्रुना
 पुलिनतत्रयत्रश्चोतः पुराजानि ६ परिहृ
 त्तिर्विनिर्मयोऽनूनाभ्याधिकयोर्मिथः १
 जग्राहेकशरं सत्काकदादान्सरिपुश्चि
 यः ७ परिसंप्रव्यानिविध्यैकमेकस्मिन्व
 स्तयत्ररां स्नेहस्ययः प्रदीपे च न स्वात्तेषु
 नतभ्रुवा ८ विरोधेऽल्पवलयोऽविकल्पा
 लंकृतिर्यस्या सद्यः शिरांसिचापान्चानम
 यत्तमहीभुजः ८ बहूनाप्युगपद्भावभाजां

वि=

22

अ.लं.
२२

गुंफः समुच्चयः नश्यन्ति पञ्चान्ति पञ्चयं १
 तित्तस्यन्ति च भवद्विषाः १० अहं प्राप्य मि
 कामाजामेककार्यान्वि योपि सः कलसु
 पुवयो विद्या धनं च मदयन्त्यमं ११ क्रमि
 केकगत्तानान्तगुंफः कारकदीपकं ग
 छत्यागच्छति पुनः पाप्यः पश्यति एषु १
 ति १२ समाधिः कायसौ कार्यकमणा
 तस्य सन्निधेः उत्काठिता च त्ररुणा जिग्य
 मास्तं च भागुमान् १३ प्रत्यनीकवला
 वतः शत्रोपक्षेपराक्रमः जैत्रनेत्रानुगा

۲۲

कर्तव्यवृत्त्याभ्यामधःकृतौ १४ कैमुत्येता
 प्यसंसाद्धिः काव्याप्यापत्तिरिष्यते साजित
 स्त्वन्मुखवेतैडुःकावात्तसुरसीरुहं १५ सम
 र्थतीयस्याप्यस्यकाव्यालिङ्गं समर्थनं जि
 तोसिमंदकदर्पमच्चित्तोस्तित्रिलोचनः १६
 उक्तिरर्थात्तरन्यासः स्यान्सामान्यविशेष
 योः हनुमानावधिमत्यरदुष्करं किं महात्म
 नां १७ गुरावद्धस्तुसंमर्गाद्यातिस्वल्योपि
 गौरवं पुष्पमालानुयंगोरास्तुत्रं शिरसिधा
 र्यते १८ यस्मिन्विशेषसामान्यविशेषाः

27

अ. लं.
२३

सविकस्वरः सनजिग्येमहं तोहि दुर्द्धर्षाः
 सागराश्व १८ प्रौढोक्तिरुत्कृष्टाहेतुतम्
 द्वेत्त्वप्रकल्पनं कचाः कलिंदजान्तीरत्तमा
 लस्तोममेचकाः २० नहितमालातां नैल्या
 निशयेयामुनात्तीरजत्वंहेत्तरिन्यहेत्तो।
 सद्देत्त्वोक्तिः प्रौढोक्तिः संभावनं य
 दीत्येस्यादित्त्वेहोन्यस्यासिद्धये यदिशे
 यो भवेद्वक्ता काथिताः स्युर्गुरास्तव २१
 किंचिन्मिष्यात्वसिद्धिर्वाप्यमिष्याप्या
 तरकल्पनं मिष्याध्यवसितिर्वेश्या।

२३

वशायेन्त्रवस्त्रजं वहन् २२ प्रसृतते वराय वा
 क्वाप्यप्रतिविंवस्य वरानि ललितं निर्गते
 नीरे सेतु मेयाचिकीर्षति २३ प्रसृतते
 मिश्रित वरानि नीयं वा क्वाप्यमवरानि यित्वा
 तत्सदृशस्य कस्यचिद् प्रसृतं तवा क्वाप्य
 स्ववरानि ललितं यथा कप्यं चिदादि
 शयसमागतं तत्कालोपेक्षितं प्रतिनिवृ
 त्तनायकात्तरासक्तनायकानयनार्थं स
 र्वीषेयायि नृकामां नायिका मुद्दिश्य सरवी
 नध्यापारप्रतिविंव भूतगतजलसेतुबंधां

2A

सं

अ.लं.
२४

वरायित्तिस्म उत्कांठिताप्यसिद्धिर्यत्तं विनाश
हर्षरां तामेव ध्यायते तस्मै निरुद्धासेवा
इतिका २४ वांछितादधिकाप्यस्य संसिद्धि
प्रप्रहर्ष दीयमुद्योतयेयावत्तावदभ्युदि
त्ताशविः २५ यत्तादुपायसिद्धिर्प्राप्तादा
न्नामः फलस्य च निधाज्जनोषधीमूलं नै
स्वनतासादितो निधिः २६ चेन प्रहर्षण
सन्तानुषज्जतं इव्यमाशाविरुद्धार्थसंप्राप्ति
स्तविष्यादतं दीयमुद्योतयेयावत्तावन्निवा
शाएकसः २७ एकस्य गुरादायाभ्यामुल्ला

२४

सोन्यस्यनोयदि अपिमांषावयेत्साधी
 स्नात्वेतीच्छतिजाङ्घवी २८ काठिन्यकुच
 योःसृष्ट्वांछन्त्यःपादपन्नयोः विनिर्द
 त्तिविद्यात्तारतद्वाटीयारिषोषितः २९
 तदभास्यद्यतस्यैवयन्नाश्रयनिसज्जन
 लाभोयमेवभूपातसेवकानांनचेद्धधः
 ३० कस्यचिद्गुरोर्नात्यस्यागुरोर्दोषोरा
 दोषोगुरोर्नदोषो दोषोरागुरोर्वायुत्रव
 रायतेस उल्लासः तत्रद्वितीयाह्रमाद्यस्याद
 हररां द्वितीयश्लोकोद्वितीयस्यतृतीयश्लो

अ.लं.
२५

कष्टवेत्तिराहुं तृतीयचतुर्थयोः तत्राघेस
 तीम्माहात्म्यगुरोर्नगंगायां पावशात्तगुराः
 राजधाटीयुपलायमानारिनारीपदगत
 द्यावतपरिपांथिमाह्विप्रदोषेयापदयोः
 काठित्यमसृष्टाव्ययकुचयोस्तत्तत्सुखवि
 धात्तनिधित्वदोषः सज्जनमहिमगुरोर्न
 धनस्पृतदनाश्रयनदोषः शक्तः कूरता
 दोषेनसेवकानावधविना निर्गमोगु
 रगोदाश्रितः ताभ्यान्मोयदिनस्यात्ताम
 वशालकृतिस्तदा स्वल्पमेवाबुलभतेप्र

यदि

स्यंप्राप्यापिसागरं ३१ मीलंतिप्रदानि
काहानिरमृत्तघृतेः ३२ दोषस्याभ्यर्चना
नुज्ञातयेवगुरादशनिान्न विषदःसंतनः
प्राप्नुद्यासुसंकीर्त्यन्नेहरिः ३३ लेशः।
स्याद्दोषगुराद्योगुरादोषत्वकल्पत अ
खिलेषुविहंगेषु हतस्वष्टदचारिषु शु
कपंजरबंधस्तेमधुरारांगिरांफल ३४
राज्ञोबहुमतेविडुषिपुत्रेचिरंराजधान्याः
प्रवृत्तिर्नदशनिान्नउक्त्वागेलम्प्यस्पि
तवचनमप्रस्तुतप्रशसारूपतत्राद्याईस्त

26

म. लं.
२६

रविहंगात्तामवत्कृत्यदोषस्य स्वच्छंद चरण
 नुकूलतया गुणान्त्व द्वितीयाद्देष्टुके मधुरभा
 वित्वस्य गुणस्य यंजरवं धहेत्ततयादोष
 यत्वंकल्पितं स्तुत्याप्यस्मिन् चतुःश्लोकाप्रका
 नाप्यपरैः पदैः नितं वगुर्वन्तिरुरागीष्टगु
 मविपुलाचसा ३५ मविपुलानामच्छंदः
 क्रमिकंप्रकृतान्यानां न्यासं रत्नावलीवि
 दुः चतुरास्यः पतिलक्ष्म्याः सर्वज्ञस्त्वं म
 हीपते ३६ नङ्गराः स्वगुणान्यागादुत्प
 दीयगुणाग्रहः पद्मरागायतेनाशामोक्ति

२६

कान्ते धरत्विषा ३७ सनः स्वगुरा संप्राप्तिः
 पूर्व रूपमुदाहृतं हरकंठांशुतीलोपि श्राव
 स्त्वधशसासितः ३८ पूर्वावस्थानुवृत्ति
 श्राविकृते सति वृत्तुति दीपेति वासिते
 प्यासीत्कांचीरत्नेर्महन्महः ३९ चका
 रः पूर्व रूपमिति लक्ष्यानुवंगार्थः संग
 तान्यगुराणां नगीकारसाहचर्यं नङ्गुरां चि
 रं रागिणीमञ्चितेति हितापिनुरन्यसि
 ४० प्राक्सिद्धस्वगुराणां त्वर्था नुगुराः
 परसंतिघेः तीलो न्यलानिदधत्ते कटाक्षे

२७

श्रं.लं.
२७

रति नीलते ४१ मीलितं यदि सा दृश्याङ्गे
दृष्टवतलभ्यते रसोत्तालद्विलादायाश्च
रसो सहजारुरगो ४२ सामान्यं यदि सा
दृश्याद्विशेषोत्तोपलक्ष्यते पद्माकरप्र
विष्टातां मुखं नालद्विस्तम्भुवां ४३ मे
द्वेषो शिष्यायोः स्तुतिविन्मीलितविशेष
को हिमाद्रिं त्वद्यशोमग्नं सुराः शीतेन
जानते ४४ लादितान्युदने च द्रवज्ञानि
च मुखानि च ४५ किंचिदाकृतसाहि
तस्यादृष्टोत्तरमुत्तरं यत्रासौ वर्तसीवां

२७

यत्तत्रेयं सत्तरासरित् ४६ सरित्तरागामा
 गं पृष्ठं तं प्रतितं कामयमानाया उत्तरमि
 द्देवतसी कुंजे स्याच्छ्रद्धामित्याकृतं प्रश्नो
 त्तरां नराभिन्नमुत्तरं चित्रमुच्यते केदार
 पोषरा रत्नाः केखेटाः किंचलं वयः ४७
 दाराणां पोषरा रत्नाः के इति प्रश्नः के
 दारस्य द्वे त्रस्य पोषरा रत्ना इति तदेवोक्त
 रं केखेटाः खेचरा इति किंचलमिति च प्रश्न
 स्योत्तरमेकमेव वय इति पदिराः यौवनं च
 तिचित्रं स्तुतं पराशयाभिज्ञे तरेसाकृतचे

28

अ.लं.
२८

दाकार

द्वित्तं मयि पश्यति साकेशैः सीमं न मरिमा
वरागेन ४८ विहितं परवृत्तान्तं ज्ञानं सा
कृतं चेद्वित्तं प्रिये गृहगन्तुं प्रातः कांतात
ल्यमकल्पयन् ४८ व्याजगतिरन्ये हन्त
त्तया यस्यागोपनं सखि पश्य गृहारा मय
रागे रस्मिभूसा ५० अत्र चोपरत्तकृतं
संकेतं भूएलुठनलग्नं धूलिजालस्य गो
पनं गृहगतिरन्याद्दृश्यं चेन्न्यप्राप्तिकं
ल्यपते वयापोहि परदोत्रादायाति दोत्र
रक्षकः ५१ यंप्रति किंचिदन्तव्यं तत्तत्स्ये

च

२८

मीविज्ञापीनितदेवतदन्यंकंचित्प्रतिश्लोषे
 शोच्यते चेन्सागूढोक्तिः वृषेत्पुद्गाहरसां३
 हपरकलत्रमुपमंजानं कामुकं प्रतिवक्तव्यं
 परदेवसस्यातिमदयत्तमुद्गारांकांचित्स
 मीयेचरन्तानिर्दिष्टयकप्यते विचिन्तोक्तिः
 श्लिष्टगुप्तकविताविः कृतयदि वृषापे
 हियरदेवत्रादितिवक्तिस्सस्चन युक्तिः
 पराभिसंधानक्रिययाममगुप्तये स्वा
 मालिरवतीदृष्टान्यंधनः पौष्यकरेली
 स्वत् ५३ अत्रपुष्पचापलेखनक्रियया

म.लं.
२८

मदतोमयालिखितश्चिस्वममप्रकाशना
 यपरवंचनकृतं लोकप्रवादानुक्रान्तिलोको
 न्तिरितिभरायत्ने सहस्वकान्तिचिन्मासाप्री
 तयित्वाविलोचने ५४ छेकोक्तियत्रलोको
 क्तःस्यादप्यंनिरगभन्ति भुजंगएवजानी
 नेभुजंगचररांसखे ५५ केनापिकस्या
 पिवृत्तांतैष्टेसमीपस्यमन्यन्तिदिष्ट्या
 यमेवतस्यवृत्तांतंजानातीत्युक्तैवतोभु
 जंगएवेत्यादिहोकोक्तिः यप्यायंधतार्ज
 नादिव्यापारेखस्यसहचारी नप्यारहस्ये

प्यनंगव्यापारे इति मर्मो ह्यतनगाभिन्ना
 वक्रोक्तिः प्रलेषकाकुभ्यामपरार्थत्वं क
 ल्पनं मुंचमानंदितं प्राप्ननेह नंदीहरांते के
 ५६ मातं मुंचप्रभातारात्रिरित्यभिप्रायेतं
 दितं प्राप्नमा मुंचेत्यर्थान्तरं प्रलेषेरापारि
 कल्पितं स्वभावोक्तिः स्वभावस्य जात्या
 दिश्यस्य वर्णानं कुरंगैरुत्तरंगाक्षैः स्तब्ध
 करंगैरुदीक्षितं ५७ भाविकं भूतमव्या
 प्यसाक्षान्कारस्य वर्णानं अहं विलोक
 येयापियुध्यन्नेत्रस्त्रासुराः ५८ स्यात्

अ.लं.
३.

भीषरात्तोद्गावतपरमिंद उदात्तमृद्धिश्च
रितंश्चाध्यावात्योपलक्षरां सानौयस्या
भवराजं तद्गर्जादिकिरीटिनोः ५६ अन्तु
क्तिरुद्भूतानप्यप्रोग्योदायार्थदिवरानि
अर्थदात्तरिराजेन्द्रेयाचकाः कल्पशास्त्रि
नः ६० निरुक्तियोगिनो नाम्नामन्याप्य
त्वप्रकल्पतं ईदृशैश्चरितैर्जाते सत्यंदो
षाकरोभवान् ६१ प्रतिषेधः प्रसिद्धस्य
निषेधस्यानुकीर्तितं न घूतमेतत्किंतव
क्रीडनं निशितैः शरैः ६२ घूतमेतव प्रगा

लभ्यं न युद्धं इत्युपहासोतिषे धार्यः सिम्
 द्रस्येव विधानं यत्तदाहुर्विध्यलंकृतिं पं
 चमोदञ्जने काले को किलः को किलो भव
 न् ६३ को किलस्य को किलत्वं मधुरतरपं
 चमध्वान्विशालितया सकलजन हृद्यत्वं
 हेतोर्हन्ति मन्नासाङ्गवर्गानि हन्ति रुच्यं ते
 असावुदति शान्ता प्रमन्निष्टे दायसुभ्र
 वा ६४ हेत्तु हेत्तु मन्तो रेव हेत्तु केचित्प्रच
 द्धते लक्ष्मी विलासा विदुषां केदादावेष्ट
 कप्रभोः ६५ इत्यंशतमलंकारालक्ष्ये

3)

अ.लं.
३१

त्वानिदर्शिताः प्राचामाधुनिकानां च मत्त
मालोच्य सर्वतः ६६ एषामुदाहरणांतरा
णिकुवलानंदे द्रष्टव्यानि इत्यर्था लंका
राः संवत् १८८५ वैशाख शुभ ७ बुध
लिखितं ९ साधुरामशर्मजिम् शुभ०

व-

काव्येगणदोषाः

ॐ नमो गणपतये अहुस्त्रमेतत्सत्कीर्त्यै
स्वर्गसोपानपंक्तये परिहार्यति नो दोषां
स्तानेवा दोषचक्ष्महे १ अनर्पकं श्रुतिक
दुव्याहताप्यमलक्षरां स्वसंकेतप्रलक्ष्मा
प्यमप्रसिद्धमसंमत्तं २ ग्राम्यं यच्च प्रजाये
नपदं नत्रप्रयुज्यते कचिद्दृष्टाचविद्वद्भि
रेतेषामप्यदोषता ३ प्रस्तुतेन उपयुक्तं
यत्तदनर्पकमुच्यते यथाविनायकं वं
देतं वोदरमहं हित ४ अत्र हितशब्दोपा
देषरामात्रत्वाद नार्थको लंबोदरमिति वि

32

अ.लं.
३२

न
शेषरास्यत्वाप्यदीप्तभावादाप्येकं यत्र
न ह्यर्थाद्विद्यादाद्विस्त्रिवारं प्रयुज्यते तत्र न
दोषः यथा गच्छागच्छुभो मित्रेति सर्पः स
येयिमग्रेन वेति च तिसृषाक्षरमन्त्यत्तं बु
धेः श्रुतिकटुस्मृतं एकाग्रमनसामन्य
स्वप्नेयं निर्मिनायथा ५ धात्रेति वक्तु
व्ये स्वप्नेति श्रुतिकटु व्याहृताप्येयदिष्टा
प्यवाधकाप्यनिराश्रमं रतेस्तमेव भूषा
लभ्यतलोपकृतोयथा ६ भूतलस्योप
कृतावुपकारइतीष्टाप्यस्यवाधकमप्यंति

३२

रंभूतातांलोषकृत्तोलोपकराश्रिति प्राब्दशा
 स्वावैरुद्धयत्तदलक्षणा मुच्यते मानिनीमा
 तदलक्षणा यथेदुविजयत्यसौ ७ अत्रपर
 स्मैपदमयुक्तं विष्टवस्य जयते शत्वनिधा
 मात्र स्वसंकेतप्रकृष्टापर्यनेपाप्यान्तरवा
 चकं यथाविभातिशैलोयं पृथिव्येतेर्वानर
 ध्वजैः ८ अत्रवातरध्वजशब्देनार्जुनवृ
 क्षः संकेतितो वस्तुतस्तु पांडुबलभ्यते य
 स्य नास्ति प्रसिद्धिस्तदप्रसिद्धं विदुर्यथा रा
 जेंद्रभवतः कीर्तिश्चातुरोहंतिवारिधीन् ९

३३

अ. लं.
३३

हंतिर्गन्त्यर्ष्यत्वं सिद्धं मप्यप्रसिद्धं शक्त
मप्यर्ष्यमाख्यातं यन्नसर्वत्रसंमतं असं
मतं मोंभोजं दालयन्त्यश्वोरवेः १० अं
भसोजायत इति पंकप्रतिपादने शक्तोप्यं
भोजशब्दः कमलेरूढत्वादित्यत्रासंमतः १
यद्यत्रानुचितं तत्रादित्यत्र ग्राम्यं स्मृतं यथा
छादयित्वा सूरान्युष्यैः पुरोधात्यदिपा
म्यहं ११ उष्यैरभ्यर्च्य वालिं ढौकयामीति
क्तव्ये ईदृशं वचो ग्राम्यमिति यद्वत्ता
कत्वा द्वाक्स्य तद्दोयाः संति तत्र हि अ

३३

यदस्यास्तये वाक्ये वास्तान्महेवयं
 १२ खंडितं व्यस्तसंबंधमसंमतमपुत्रमं
 छंदोरीति यतिभ्रष्टं दुष्टं वाक्यमसात्क्रियं
 १३ वाक्यान्तरप्रवेशेन विच्छिन्नं खंडितं
 मतं यथा पात्तसदा स्वामी यमिंद्रः स्तो
 त्रिवोजितः १४ पात्तवोजित इति वाक्यं य
 मिंद्रः स्तोत्रीति वाक्यान्तरेण खंडितं सं
 धिपदद्वयत्वे व्यस्तसंबंधमुच्यते यथा
 घः संपदज्ञात्वा देयान्नत्वा निवोहन्तां १५
 अहन्ता माघस्तत्वा निशान्ता जितोचः संप

34

अ. लं.
३४

दंदेयादिति ह्यन्यथः शब्दाद्यैर्विब्रजन्त
लाविष्टताविवसंमत्तो नदसंमत्तमित्या
हुर्वाक्यवाक्यविशारदाः १६ मानसोक्तः
पतघातदेवासनविलोचनः नमोरिष
विपक्षारिप्रियांदिशान्नवोजितः १७ मा
नसोक्ताः यः पतन्यक्षीहंसः स्यान्नयस्य
देवस्य नस्यासत्तकमलं नन्निभनयनो
जितः नमसोरिषु र्कस्तस्य विपक्षो रा
हुस्तदरे हरिः प्रियलक्ष्मीदिशान्नवोजितः
वहवोर्प्यस्त्वल्पः अपक्रमं भवेद्यत्र प्राप्ति

३४

द्विक्रमलंघनं यस्याभुत्काकृतस्त्रानो गुरुं
 देवांश्च वंदते १८ स्नात्वा देवान् चार्चयित्वा
 गुरुन्नात्वा भुजिं चरेदिति क्रमो लंघितः ॥
 दशशास्त्रविरुद्धं च्छंदो भ्रष्टं हितं यथा
 सज्जयानि जिनपतिः परब्रह्ममहानिधिः
 १८ अनुष्टुभिप्रथममाशान्तिगयाकरणा
 च्छंदो भ्रष्टता वक्त्रं नाद्यान्नसौ स्यान्नामि
 नितान्निविधान् रीतिभ्रष्टमनिवहोयत्र
 रीतिभ्रविद्यया जिनो जयानि सश्रीमा विंदा
 यमरवंदितः २० असमासा वेदमभूयः स

35
अ. ले.
३५

का

मासापांचालीरीतिः यदाविरतिप्रोक्तं य
तिमसंबुधैर्यथा तमस्तस्मैजितस्वामिः
मेसदावेमयेहन्ति २१ अत्रनेइत्यस्यान्तिः
मपादसंवधाधितिश्रशः सात्क्रियापदही
तंयत्तदसात्क्रियमुच्यते यथासस्वत्तोप
ख्यैः श्रीखंडधुस्योः स्तवैः २२ पुष्यैश्च
यामिश्रीखंडधुस्योर्विलियामिस्तवैः स्तो
मोन्त्यादिक्रियारागभावादसात्क्रियत्वं अथ
वार्थदोषः देशकालागमावस्याद्व्यादिषु
विरोधितः वाकोष्यर्थान्नवघ्नीयादिशिष्टका

श्रांविता २३ प्रवेशे चैत्रस्य स्पृष्टकुटजराजी
 स्मितदिशि प्रचंडे मातं डेहिमं करासमानमा
 नोयममहसि जलक्रीडायां नमरुसरसिव
 लाक्षिकुलं मदेतां धां विधाय न्यसमप्रारपातैः
 प्रशामितः २४ प्रव्रकालद्रव्यदेशावस्था
 गमविरोधाः क्रमादुन्नेयाः इति दोषविव
 निषेकैरकलं कितमुज्ज्वलं सदा विबुधैः
 कविहृदयसागरोत्थितममृतमिवास्वाद्यते
 काव्यं २५ अदोषावपि शब्दाप्यो प्रशस्ये
 तेन ये विना तानि दातीं यथाशक्ति ब्रूयात्

४६

म.लं.
३६

भिव्यक्तये गुणान् १ औदार्यं समताकांतिर्य
 व्यक्तिः प्रसन्नता समाधिः श्लेष्मो ज्योत्स्नमा
 धुर्यं सुकुमारता २ यदातामर्थचारुत्वप्र
 त्यायकपदांतरेः मिलितानां यदाधानं तद्दो
 दार्यं स्मृतं यथा ३ गंधे भविभ्राजितधाम
 लक्ष्मीलीलावुजश्च मयास्यराज्यं क्रीडा
 गिरीरेव तकेतपासिष्प्रीतिमिताप्योन्नचिरंच
 वार १ बंधस्य यदेवं मयं समतासोच्या
 ते बुधैः यदुज्ज्वलत्वं तस्यैव साकांतिरुदि
 तायथा ४ कुचकलशविसारिस्कारला

३६

वराय धारामनु वदति यदंगा संगिती हारवा
 ह्यः असदृशमहिमानं नाना मनन्यो यमे
 यांक पयय कप्यमहंते चेत्तसि व्यंजयामि
 १ फलैः लुप्राहारः प्रथममपि निगन्ति
 सद्नादनास्तुतः सौरव्ये क्वचिदपि पुराजा
 न्मानि कृती तपस्यन्न श्रान्त ननु वनभुवि
 श्रीफलफलैरखंडैः खंडे दोष्मि रमकृत्त
 पादार्चनमसौ ७ यदनेयत्वमर्थस्य सा
 र्वव्याक्तिः स्मृता यथा तत्तस्मै न्यरजसा
 लने सूर्ये शत्रि रभ्रदिवा ८ मृदित्यथर्वि

अ.लं.
३७

कत्वंयत्प्रसक्तिः सोऽच्यते यथा कल्पद्रुमा
 श्वामातिवांश्चित्तार्थप्रदोजिनः ८ सैस
 माधिर्यदान्यस्य गुराणोऽन्यत्र निवेश्यते
 यथा शुभिरिस्त्रीणां राज्ञः पद्मवित्तं यथा
 ९ पद्मवित्तत्वं वृद्धगुराणो यशसि निवे
 शितः श्लेषो यत्र पदानि स्युः स्यूतानी
 वपरस्परं डोजः समासभूयस्त्वंतु ज्ञेयं
 तिस्रंदरः ११ मुदायस्यो ज्ञेयं सहस्रह
 चरीभिर्वतचरेभ्यः श्रुत्वा हलोऽङ्गुलधर
 णिभारं भुजवलं दरो ज्ञेयं द्वाभ्यां किरनि

शः

३७

करदंभात्पुलकिताश्रमत्कारेद्वेकंकुल
 शिखरिरास्तेपिदधिरे १२ समराजिर
 स्फुरदरिनरेशकारिनिकरशिरःसरसा
 सिंहूरपरिचयेनेवारुशित्तकरत्तलो
 देवशति सरसाप्यपिदत्त्वंयत्तन्माधुर्यमु
 दाहृतं अनिष्टराक्षरेत्त्वंयत्तसौकुमार्य
 मिदयेष्या १३ फरामशिगिराली
 स्तृत्तचंचन्निचोलःकुचकुलशनिधान
 स्येवरत्नाधिकाशी उरासीविशदहारस्फा
 रतामुज्जिह्वानःकिमित्तिकरसरोजकुंड

म.लं.
३८

लीकुंडलिन्याः १४ प्रतापदीपांजनमराजि
रेवदेवत्वदीयः करवाल एष तोचेदनेन।
द्विषन्तां मुखानि प्रया मायमानानि कथं
कृतानि १५ गुरो रभीभिः परिज्ज्ञानिवद्रं
मुक्ताफलानां मित्रदामरम्यं देवीसरस्व
त्यपि कंठपीठे करोत्यलंकारतया कवित्वं
१६ इति काव्यगुणादोषाः चित्रकको
त्पन्नप्रशस्यमकं ध्वन्यलंक्रियाः यत्रा
गसंधितद्रुपैरुदाहैर्वस्तुकल्पना सत्या
प्रसन्नोसाच्चित्रं तच्चित्रं चित्रहृच्चयत् १

यत्राक्षरैरेव कर्णिकाकेसरदलादिकल्प
नयाम्कमलछत्रचामरकलशमृशालादि
कल्पतामवनिताचित्रं तच्चकारगतिस्व
रव्यंजनं भेदाच्चतुर्विधं प्रथमं कमलछ
त्रादि द्वितीयं गोमूत्रिकागजतरंगादि
स्वरैराभ्यंस्वरैर्वास्वरचित्रं तृतीयं
अत्रैव मात्राच्युतकविंदुच्युतकाद्यंत
भवति स्वरत्रयाद्भुजं चित्रं एकद्वित्रि
चतुर्व्यंजनेर्वधनं व्यंजनाचित्रं त्वयं वरा
च्युतकमप्यस्यैव भेदः चतुर्वराणां तिर्यन

अ.लं.

३८

३९

चित्रं निरोध्यादिकमप्यत्रैवांनभविनिप्र
स्तुतादपरं वाच्यमुपादायोत्तरप्रदः भं
गं श्लेषमुरवेनाहयत्रवक्रोक्तिरेवसा
२ नाप्यमयूरो नृत्यानि नृरगान्नवदा
सः कुत्तो नृत्यं ननु कथयामिकलापि
नमिहमखलापि प्रिये कोस्ति ३ नृत्य
श्रुत्यक्षरावतिरनुप्रासः स्फुरङ्गुणः अ
तत्प्रदः स्याच्छेकानां लाटानां तत्प्रदश्च
सः ४ अलंकलंकशृंगारकरप्रसरहल

३८

यां चंद्रचंडी शक्तिमाल्यामसिति स्पर्शमहसि
 ५ रसोरसाविद्यो हत्वा दातवान्दानवद्विषा
 तीति निष्ठेन भूषाक्षभूरियं भूस्त्वया कृ
 ता ६ स्यान्पादपदवरातिमावृत्तिः संयु
 ता युता यमकं भिन्नवाच्यानामादिमध्यां
 तगोचरं ७ पादस्पृशदानामक्षराणां वा
 आवृत्तिः पुनरुपादानं यमकं साद्विधा संयु
 ता अक्षरालेख्यपदहीना द्वितीया अक्षरसंयु
 ता अक्षरपदव्यवहारा नदप्यादिगोचरं
 मध्यगोचरमतगोचरमादिमध्यगोचरं
 ह

म.सं.

४०

४०

मध्यान्तगोचरं श्राद्धं तृणोचरं सर्वगोचरं
मित्येव ताता विधं भवति तदुदाहरणं
यं संप्रसारि

इत्यर्थलंकारः समाप्तम्
नं. ७६.